

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ζουν ἔκ τῆς ὥργης, πολεμοῦν μὲ τὸν ἄνεμον.

‘Ο ἄνεμος περικαλύπτει τὸ ποίμνιον τῶν κυμάτων ἐν τραχεῖ ἐναγκαλισμῷ. Ὁργίλος δι’ ἐνδεικτήματος τὰ ρίπτει κατά τῶν βράχων, συντρίβει καὶ θρυμματίζει τὴ σμαράγδινα ὅρη.

‘Η μαρή ἀστραπή, ὁ ἄγγελος τῶν τριχυμιῶν, ἵπταται πάντοτε καὶ διπλασιάζει τὰς κραυγάς του.

‘Ως ταχὺ βέλος, διασχίζει τὰς νεφέλας, ἀναρριπίζει μὲ τὴν πτέρυγα τῶν κυμάτων τοὺς ἀφρούς.

‘Ως δαίμων δρῦμα ὁ ὑπερήφανος, ὁ μέλας τῶν τριχυμιῶν δαίμων. Γελᾶ, κλαυθυμορίζει. Γελᾶ διὰ τὰ κύματα, κλαυθυμορίζει ἀπὸ χαράν.

Εἰς τὴν μανίαν τῶν κεραυνῶν, ὁ λεπτὸς οὔτος δαίμων μαντεύει τὴν κόπωσιν. Γνωρίζει δὲ τὰ νέφη δὲν θὰ καλύπτουν ἐπὶ πολὺ τὸν ἥλιον.

‘Οχι δὲν θὰ τὸν καλύπτουν!

‘Ο ἄνεμος μυκάτται... ‘Ο κεραυνὸς βομβᾷ.

Φλόγες κυναι πίπτουν ἀπὸ τὰ νέφη εἰς τῆς Οκλάσσης τὰς ἀδύσσους. ‘Η θάλασσα καταπίνει τὰ βέλη τῶν ἀστραπῶν καὶ σύνει ταῦτα ἐντὸς τῶν βυθῶν τῆς.

‘Ως πύρινα ἔρπετά, αἱ ἀντανακλάσεις τῶν ἀστραπῶν τούτων συστρέφονται ἐπὶ τῶν κυμάτων καὶ ἔχαφνιζονται.

— ‘Η τριχυμία! Θὰ ἐκσπάσῃ ταχέως ἡ τριχυμία!

Είναι ἡ φωνὴ τοῦ τολμηροῦ Ἀγγέλου τῶν τριχυμιῶν. ‘Ισταται ὑπερηφάνως ἐν μέσῳ ἀστραπῶν, ὑπερίνω τῆς ὥργιλως μυκωμένης θαλάσσης. Καὶ κραυγάζει: ὡς προφήτης νίκης.

— ‘Α! ἂς μυκάτται περισσότερον, ἀς μυκάται ἡ τριχυμία!

ΜΑΞΙΜΟΣ ΓΚΟΡΚΥ

‘Η ἀγνώριστη.

‘Ο Λάμπρος μὲ τὴν θυγατέρα του.

Σχεδιαγραφήματα

Γ. Πακωδίδ

εἰς τὰ ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ